

גנזי מלכים

יוצא לאור ע"י להוצאת כתבי רבותינו חכמי תימן

מוסדות אור תורת שלום (ע"ר)
בראשות הרב יהורם יפת שליט"א

גנזים ציצים ופרחים על פרשיות השבוע
משולחנם ומשנתם של רבותינו חכמי תימן זיע"א

גליון מיוחד לאור
נגיף הקורונה ל"ע

פרשת ויקהל פקודי - ויקרא
גליון י"ט

תובנות בפרשה

במשנת הגאון רבינו חיים סנואני זצ"ל

לרגל יומא דהילולא

זימן שְׁמָה מִים לְרַחֲצָה (מ', ל.)

בקריית מג'רבה אשר בעיר תע"ז, מקום קבורת האלהי רבינו אבא שלום שבזי זצוק"ל, התגוררה קהילת יהודים נכבדה. מתוך מערת ציונו של הצדיק, נבע מעיין מים חיים שנקרא "מנשארה", ונודע בסגולתו כמעייין פלאים, אשר העולים שהתפללו בקבר הרב שבזי שתו את מימיו או טבלו בו לרפואה ולהצלחה. מלבד זאת, שימש מעיין זה את הקהילה היהודית לצרכי ביתם ולהשקיית שדותיהם.

בסמוך לשכונה היהודית, במעלה ההר, התגורר הנציב העליון שנקרא 'זויר', והיה נחשב למושל המקומי. הלה היה איש רע מעללים ושונא ישראל בתכלית. יומם ולילה חרש מזימות בליבו, כיצד להרע ולחמוס את רכושם של נתיניו היהודים. במיוחד צרה הייתה עינו על העובדה שמימיו הזכים של המעיין מפפים מאליהם ומשקים את שדותיהם של היהודים, בה בשעה שהערבים נאלצים בעצמם לדאוג להשקיית שדותיהם.

אי לכך, הגה הוזיר תכנית, שתכליתה הייתה להטות את מי המעיין לעבר אדמותיהם של הגויים. הוא ציווה בחשאי על עבדיו שבחצות הלילה יחפרו גומות וינקזו בתוכם את מימי המעיין, כדי להטותם בחריצים לעבר שדות הגויים. העבדים ביצעו את העבודה בנאמנות, ובמשך כל הלילה חפרו חריצים וגומות. אולם, כשניסו להטות את המים לחריצים, נחלו כישלון חרוץ, כאשר המים נעצרו בגומות ולא זרמו בחריצים. כל הנסיונות הנוספים שנעשו כדי להטות את מי המעיין עלו אף הם בתוהו, ועל אפו וחמתו של הוזיר המשיכו המים לזרום ביתר עוז לשדות היהודים.

הוזיר השתולל מכעס, ובחמת זעמו החליט לנקוט במדיניות של "גם לי גם לך לא יהיה". אם שדות הגויים לא נהנים מהמים, אז גם שדות היהודים לא ייהנו מהם. ומאחר שמקור המעיין היה בתחום ביתו של הוזיר, הוציא פקודה חשאית לעושי דברו לסתום בלילה את מקור המעיין כדי שמימיו לא יזרמו לשכונת היהודים. אך "רבות מחשבות בלב איש ועצת ה' היא תקום".

בבוקר, השקיף הוזיר הרשע מארמונו וראה שנהפוך הוא, מי המעיין זורמים בשצף קצף ובשפע רב לעבר שכונת היהודים. והיה הדבר לפלא גדול ולצנינים בעיניו, על אשר תוחלתו נכזבה לנקום ביהודים שנואי נפשו. ולמרות הפלא בדבר ציווה לעבדיו לסתום את מקור המעיין בשנית. אך לשווא, גם למחרת נשנה הנס ומים רבים פיפו במעיין.

הוזיר לא אמר נואש, ופקד על משרתיו שוב ושוב לסתום את המעיין בכל דרך אפשרית, ובלבד שהיהודים לא יוכלו ליהנות ממימיו. למרות העמל הרב שהושקע בעבודה זו, הפר הקב"ה את עצת הרשע וקלקל מחשבתו. בוקר בוקר עם שחר ראו הכל בעליל שלריק יגעו, וכי מי המעיין זורמים בו למכביר. רק לאחר שהדבר נשנה מספר פעמים, נתעורר הוזיר משאננותו וירד בכבודו ובעצמו לחקור ולדרוש מי הוא זה אשר בגללו התחולל הנס המופלא ועל ידי כך הופרה עצתו.

חקירתו האישיית גילתה כי הראב"ד, רבינו הקדוש רבי חיים סנואני זצוק"ל, שהה באותם ימים בעיר תע"ז, ובלילות פקד את קברו של רבי שלום שבזי זצ"ל. במקום זה ראה את תחבולותיו של הוזיר נגד היהודים, ומיד עמד בתפילה זפה לבורא עולם שבזכות רבינו שלום שבזי זצ"ל לא תצלה המלאכה בידי הגוי הרשע, וכי המוני בית ישראל יסיפו ליהנות ממימי המעיין.

ואכן, תפילתו של רבינו לא שבה ריקם, ובזכותו נכשלה תכניתו של הוזיר. הלה, כאשר ראה שרבינו זצ"ל הינו איש אלוהים קדוש ונורא, שבתפילתו פועל גדולות ונצורות, ומשדד את מערכות הטבע, שב ממחשבתו הרעה להציק ליהודים ונהפך לבבו לטובה, וליהודים היתה אורה ושמחה ששון ויקר, ונתקדש שמו של הקב"ה בקרב הגויים, בזכות הצדיק רבינו הקדוש זכותו תגן עלינו, אמן.

(דרך צדיקים)

תובנה בפרשה
במשנת הגאון רבינו חיים סנואני זצ"ל

הפרשה ולקה

שאלות ותשובות

מגפת הקורונה

חדש מבית קו המאורות!

קו חיזוק מיוחד

לתפילות שיעורים ושיחות להצלה מנגיף הקורונה
לאור המצב הקשה עם התפשטות נגיף הקורונה,
אנו מבקשים להודיע לציבור הרחב על פתיחת קו מיוחד
של תפילות שיעורים ושיחות להצלת הכלל מנגיף הקורונה ל"ע.

- בין היתר תמצאו בקו:**
- לקיחת שתי פרקי תהלים ע"י אלפי המאזינים ברוב עם.
- אמירת פיתום הקטורת ברוב עם.
- שיחות ודרשות על נגיף ה'קורונה', מפי טובי הרבנים והמרצים.
- ועוד ועוד.

חייגו כעת: *8416 | 03-30-88-88-5 שלוחה אפס.
שמעו ותחי נפשכם!

חדש במאורות

בית ההוראה העולמי לקהילות קודש תימן
בראשות מרנן ורבנן שליט"א

הפרשה ולקחה

מאת ראש המוסדות
הרב יהורם יפת שליט"א

קחו מאתכם תרומה לה' (ל"ה, ה).

אנו נמצאים בעיצומם של ימים קשים מאד, ובתקופה שאיש איתנו אינו יודע עד מה, על מה ה' עשה ככה לנו, ומי יורה פשר התקופה ועניינה, כאשר אנו שומעים ועדים בעוונותינו הרבים לנעשה ברחבי העולם כולו עם חולי נגיף הקורונה המתפשט והולך בעולם כולו, ולצערנו בשבועות האחרונים אף בארץ הקודש, ובכל יום ויום המצב הולך ומחריף וקללתו ל"ע מרובה מחברו, ואין לנו להישען אלא על אבינו שבשמים. אך ודאי ובוודאי החובה המוטלת עלינו היא לא להיכנס לפאניקה מיותרת או לפחדים ודאגות הגורמות לפיק ברכיים ולשינה עמוקה, אלא להיפך, עלינו להתעורר כי מצב זה לחזקנו ולאמצנו בא, לעורר את הליבבות לתשובה ומעשים טובים, וכמאמר רבותינו בתלמוד: לא נבראו רעי' מים אלא לפשט עקמומיות שבלב. ולב יודע מרת נפשו, באלו עניינים עליו להתחזק ולתקן עצמו.

הבה נתבונן בפרשת השבוע הנותנת לנו תובנה מזווית נפלאה על המתרחש בעולם כולו בימים אלו. הנה יש לעמוד על כוונת הכתוב "קחו מאתכם", רבינו ה"בן איש חי" כותב כי כוונת הכתוב לרמוז לאדם כי יש לו להתבונן בכל המתרחש סביבו וללמוד לקח מכל עניין ודבר שנעשה בעולם, להתרומם עוד בעבודת הש"ת. וכך היה מעשה. מלמד דרדקי החליט באחד הימים לצאת עם תלמידיו לטיול. יצאו, אפוא, השוקה, ועד מהרה הבחינו בשיירת סבלים העוסקים במלאכתם, קומתם הייתה שחוהה ופניהם נטפו זיעה, ובכל זאת הם המשיכו ונשאו בשתיקה את משאם. "יצאו וראו כמה מוסר השכל אפשר ללמוד מהם" - קרא המלמד לעבר תלמידיו - "עבור שכר מועט בן כמה פרוטות, הם מתאמצים בכל כוחם ונושאים על כתפיהם משאות כבדים המשברים גוו של האדם, ומדי יום ביומו הרי הם שבים לשוק ועוסקים במלאכתם ומתמידים בה. וראו זה פלא - לא רק שאינם נחלשים בכוחם, אלא ככל שהם מרגילים את עצמם לשאת משאות כבדים, כך הם מתחשלים ומוסיפים כוח וגופם נעשה חסון וחזק יותר ויותר".

"כמה עלינו ללמוד מהם!" - המשיך המלמד את דבריו - "הנה, אף אם תשבו לפני במשך שש שעות רצופות ביום חם, וגופכם יטוף זיעה, ודאי אין המאמץ מגיע לחצי ממאמץ של הסבלים הללו, ואם הם מתאמצים כדי להשתכר אל צרור נקוב, על אחת כמה וכמה שראוי לכם להתייגע בלימוד התורה הקדושה, אשר אין שיעור וגודל לשכרה". וכך המשיכו הילדים עם מלמדם, כאשר הם חולפים על פני חנות גדולה, שבתוכה ישב סוחר גדול כשהוא שקוע ראשו ורובו בספרי חשבונותיו כאשר אף לאכול ולשתות הוא שוכח. מיד פנה המלמד לתלמידיו - "אף מזאת יש מה ללמוד, ראו איך סוחר זה אינו מוצא מרגוע לנפשו עד למציאת פתרון חשבונותיו, על אחת כמה וכמה על האדם לחוש כך בעסק התורה, לא יאכל ולא ישתה עד אשר ימצא ידו ליישב את דברי הגמרא או התוספות".

כך - הסיים הרב "בן איש חי" את דבריו ואומר, מכל תמונה ומראה, מכל מאורע ומכל מעשה שאנו רואים ושומעים, עלינו ללמוד דבר מה לחיי המעשה שלנו, שיגרום לנו להתחזק ולהתעלות עוד ועוד בעבודת ה', כי זהו חובתו של האדם בעולמו.

הנה כי כן, ודאי ובודאי שהנהגת העולם בימים אלו, הנהגה כל כך נסתרת, כל כך קשה ומשונה על מה עשה ה' לנו ככה, בודאי שאין זה אלא אות ומופת משמים, להורות לנו כי יש צורך דחוף בחיזוק ובביצור חומות הדת והקדושה, עם זה בחיזוק בצניעות ומעשים טובים, או באמירת מאה בריכות בכל יום ועוד כהנה וכהנה כפי שהורונו רבותינו גדולי התורה והיראה אשר מפייהם אנו חיים. ויהי רצון שיסולק מעלינו מלאך המשחית הזה, והסירותי מחלה מקרבך, אכ"ר.

שאלות ותשובות

משולחנם של רבני בית ההוראה שליט"א

אם בירך שהכל במקום אחד, ושוב לאחר זמן רוצה לשתות שוב, אם מברך או לא?
האם מותר ללמוד כרגיל בכללים ובישיבות על אף מחלת הקורונה?

מאת הגאון רבי רון אל אהרן שליט"א

אב"ד לממונות בנתיבות

שאלות: א. לגבי ברכה ראשונה, אם בירכתי לדוגמא שהכל בעבודה או בבית, גם על דעת לאכול או לשתות יותר מאוחר, ולא אכלתי ושתיתי למשך הרבה זמן, האם זה הסח דעת וצריך לברך שוב או שהכוונה מועילה?
ב. האם הדבר נכון מה שאמרו בשם הגר"ח קניבסקי שליט"א, שיש להמשיך כרגיל בכללים ובמניינים ללא הגבלה?

תשובות: א. ראה שולחן ערוך (או"ח סימן קע"ט סעיף א') שיש בדין זה מחלוקת ראשונים. ועיין במשנה ברורה שם ס"ק ג' שכתב, אם היה היסח דעת גמור שצריך לחזור ולברך. ע"ש. ועיין גם בביאור הלכה שם. אמנם, אם כוונתו להדיא כל זמן שיושב בביתו לאכול ולשתות, לא נחשב הדבר הפסק או היסח הדעת, ולא יברך שוב ברכה ראשונה, אלא הולך ואוכל על סמך ברכתו הראשונה.

וכל זה במאכל או משקה שהיו לפניו, או היו בבית, שבזה שייך לומר שדעתו הייתה עליהם. אבל אם הביאו לו מאכל או משקה מבחוץ שלא הייתה דעתו עליהם. צריך לברך עליהם שוב ברכה ראשונה (ואין צריך לסלק עצמו ולברך קודם ברכה אחרונה על מה שאכל ושתה כבר). ומכל מקום אם יש לו איזה ספק, ומכיון שיש בזה מחלוקת הפוסקים בדבר, וספק ברכות להקל, רצוי שיפסיק להדיא, וכגון, שיברך ברכה אחרונה ואחר כך יצא מחוץ לבית לזמן של כעשר דקות ושוב לאחר מכן יוכל לחזור ולברך ברכה ראשונה לכולי עלמא.

ב. כך הורה הגר"ח שליט"א, אך ביארו דבריו שלא יהיו במקום אחד יותר מעשרה. וראוי לציין, כי כבר בזמן הגאון רבי עקיבא איגר זצ"ל, בשנת תקצ"א הייתה מגיפת החולירע - והורה הגרעק"א שלא יהיו במקום אחד יותר מ-ט"ו איש, ואף הורה לשלם שוטר מטעם המלכות לשמור דבר זה. והקב"ה יציל עמו בית ישראל מכל צרה וצוקה ומכל נגע ומחלה אכ"ר.

ניתן לשלוח שאלות לרבנים
בכתובת מייל: sm088302222@gmail.com

גליון השבת מוקדש - לעילוי נשמת
מורי חמי הגאון רבי ציון ב"ר חיים זצ"ל
וחמותי מרת מזל סעדה ב"ר דוד ע"ה
לבית משפחת חוכיימה

גם אתם יכולים להיות שותפים ביכוי הרבים!
והזיו שותפים בהפצת עלון השבת של יהדות תימן
בתרומה של כ-100 ש"ח - הינך שותף בהפצת העלון בארץ ובתפוצות

מגיפת הקורונה

מה עשו אבותינו בתימן בעת צרה ומצוקה?

זה יקנו כבש לבעל הבית כפיצוי על משה שעשו.

באו שלושת הסוחרים אל רב המקום הגאון רבינו יחיא בשירי זצוק"ל, וכששמע על כך ציווה שלאחר תפילת מנחה, ילכו להתפלל כל הציבור יחד בבית הכנסת שה' יתברך יראה בעונו עמו ישראל, וישלם לרשעים רע כרשתם. וכך היה, כל הציבור התאספו יחד בבית הכנסת מיד לאחר התפילה, וקראו שבע פעמים את מזמור ק"ט בספר תהלים.

ואכן, כל אותה משפחה של אותו רשע, הוריו, נשיו, ילדיו ונכדיו, שהיו בערך כש' לוישים וחמשה נפשות, כולם כאחד לא השלימו את שנתם, הם וגם רכושם אבדו מן העולם ולא נשאר מהם אלא זקנה אחת בלבד. כן יאבדו כל אויביך ה'.

(על פי שערי שלמה)

הקפות והוצאת ספר תורה לישועה

בספר קורא הדורות למהר"א ערוסי זצ"ל (עמוד רנ"ג) מספר סדר התפילה והישור עה שעשו יהודי תימן בעת צרה ומצוקה, כדלהלן:

אמר להם, התקבצו לבית הכנסת. בחייכם, כי בזאת הלילה והיתה צעקה גדולה בביתו, אשר כמוה לא נהיתה וכמוה לא תוסיף. נתקבצו יחידי סגולה, ולמדו ספר תהלים. והביא הרב מוה"ר יחיא צעדי קדרה, ונתן בה מים ומעט מלח ומעט שמן, ונתן אותה תחת התיבה.

והוציא ספר תורה על התיבה, ועמד הרב לומר סליחות של הושענה רבה כסדרה. ובעת ההקפה אומר אנא בכח, ואחר כך מזמור ק"ט שבתהלים, ובכל י"ג תוקע תשר"ת, וכן על זה הסדר בכל הקפה והקפה שבעה פעמים, עד שהשלימו ואמרו קדיש ומזמור עד אנא ה' תשכחני שלושה פעמים, ומזמור יענך שלושה פעמים, ומזמור ממעמקים שלושה פעמים, ומזמור לולי ה' שהיה לנו פעם אחת.

הריקוד בחתונה שהוריד גשמים

מרגן הגאון רבי שלמה קורח זצוק"ל במבואו לספר משכיל דורש כותב: מעשה מפורסם בזמנו, שח לי ידיד אמת, כי אירע פלא בזמן חתונת סבי הגאון רבינו עמרם קורח זצ"ל. שנת בצורת הייתה, זמן רב לא ירדו גשמים, שערי הת"י בואות האמירו מיום ליום, ובכל בתי הכנסת קראו עצרות תפלה, הוציאו את התי"י בה (כיעויין תענית ט"ו א') אתם לבית החיים בכדי לעורר ולהישען בזכות החיים לנצח, עד שנדמה היה כי שערי תפלה ננעלו ח"ו. במסבת החתונה שלפני הנישואין, היו שם למעלה ממאה קרואים ורוב חכמי התורה, ובראשם גאון הדור מרגן הגאון רבי חיים קורח זצ"ל.

לפתע התרומם וקרא בקול רועד ומזועזע: "תנו דעתכם יא אסיאדי (רבותי), אנחנו מתפללים בכל יום עד שהוצאנו אתנו התיבה למערה (בית הקברות נקרא מערה, ע"ש מערת המכפלה), והתבזינו די. והנה אנחנו נמצאים בחתונת בן מורינו הגאון רבי יחיא קורח זצוק"ל (בעל משכיל דורש וש"א"ס), אפשר וזכותו תעמוד לנו, ויזכור אלו שהשתדלו בחתן היתום. אני אקום לרקוד עם החתן, ויפתחו בשיר, אלקים אשאלה יחיש משיחו וכו', ביחד עם מארי אהרן הכהן, מארי אברהם שמן ומארי חיים כה"ר יחיא עראקי, ומארי מוסי' משרקי". מחזה נדיר היה לראות הגאון רבי חיים קורח רוקד, והחתן אינו רוקד כלל, אבל אם כך ציוה, ודאי טעם כמוס עמו. כל הקהל נאלם ועיניים נשואות בדומיה למשוררים, שדמעות חרי שיות שוטפות במרוצה ובלי הפוגה את פניהם המשולהבים, ורבי חיים הרוקד עם החתן ביראה ובהתרוממות מריק את כ"ס דמעותיו, אף כל הקהל מבלי להי עיז להוציא אנחה והגה צירף דמעותיו לנחל הדמעות, עד שנסתיים השיר, והנה שמים נתקדרו בעבים, לא יצאו מהבית עד שגשמי ברכה ירדו מאוצרות שמים. הכל ידעו כי ידו של סבי הגאון הקדוש רבי יחיא קורח זצוק"ל אביו של החתן מארי עמרם זצוק"ל, הייתה באמצע, והיא שעוררה את רחמי שמים.

אז פתחו המלמדים והתלמידים אחריהם, וצעקו בקול בכי ואנקה, מר צורה: "יא רבנא, אירחמנא..."

מקטון ועד גדול נאספו הציבור לארבעה בתי כנסת הגדולים, והאחרים נסגרו, לזעוק לפני ה' על שלושת השפטים הרעים, רעב, דבר, חמת מלך. תחילה אמרו מזמורי תהלים, תפילות ותחנונים, קראו בקול גדול ונחלי דמעה מוגרים כעינות מכל עין בכל לב.

אחרי כן, קמו הזקנים ומארי אברהם צאלח ראש הכנסת בית צאלח שהייתי בה, ואמרו דברי תוכחה וכיבושין ממדרשות והגדות, שברו כל לב והכפיפו כל קומה, ויסיפו כל העם לבכות.

התינוקות של בית רבן ישבו לארץ באמצע בית הכנסת בעיגול, נשענים זה על זה, ומלמדיהם בתווך קוראים עמהם, ופנה הדורש אל הילדים הצעירים, ואמר להם: "זרע קודש, מה אתם מחשים, קראו אל אבינו הרחמן בחזקה, אולי קולכם יאזין, הבל פיהם אולי יקשיב, קול הצאן לא חטאו יעלה באזני אבינו הרחמן".

אז פתחו המלמדים והתלמידים אחריהם, וצעקו בקול בכי ואנקה, מר צורה: "יא רבנא, אירחמנא". תרגום: נא אדונינו רחם עלינו. וינעו קירות וקורות בית הכנסת מקול הקורא ככה בקול אחד, כולם צעקו פעמים רבות עד כי נלאו וידמו. כן האריכו בתפלות ובקשות, והנערים אחריהם עד רדת היום.

(אבן ספיר חדרי תימן)

שמעתי מזקן אחד צדיק ומקובל שעלה מארץ תימן, שבכל עת צרה יש לברך מאה ברכות בכוונה

שח הגאון הגדול רבי משה שטרנבוך שליט"א: "בעוונותינו הרבים פשתה מגפת הקורונה ברחבי העולם, ורבים נדבקו מהמחלה ה' ירחם, ויש להתחזק כעת במיוחד באמירת מאה ברכות בכוונה, וכמו שמצינו בדוד המלך ע"ה, שכאשר היו מתים בכל יום מאה נפשות מישאל, עמד ותיקן לברך מאה ברכות בכל יום ואז נעצרה המגפה.

לפני שנים רבות, בזמן צרה בארץ ישראל, הייתי בראש העין וכינסו שם את כל בני העיר לעצרת תפילה, ותקעו בשופרות.

והנה, הגיע זקן אחד צדיק ומקובל שעלה מארץ תימן, והוא הרים את קולו ואמר: "אנו מחפשים עצה להינצל, למה לא נשתמש בעצת חז"ל, לברך מאה ברכות בכל יום ונינצל!?!". וסיפר אותו זקן, כי היה מקובל אצלם בכל עת צרה, שיש לברך מאה ברכות בכוונה, ואכן הם ראו ישועות גדולות כשהתחזקו בזה. ועל כן, הוא דרש מכולם לקבל על עצמם מאה ברכות בכל יום בכוונה, ולהקפיד על כך גם בשבת, ועל ידי זה ינצלו".

(נחלת אבות)

המזמור שהציל מהצרה

שלושה סוחרים בדים יהודים שהיו רוכשים בעיר צנעא, ביום ראשון היו מוכרים את הבדים בעיר 'ביר-אלדרב', וביום שני בשוק 'אלאתניין'. בעיר 'ביר-אלדרב' בין שכונת היהודים למקום השוק, הייתה רחבה ברוחב כשש מאות מטר, ושם היו רק שני בניינים ערביים ועוד מבנה קטן ששימש למקום תפלתם של המוסלמים. אחד משלושת הסוחרים לאחר שסיים להשקות את החומרים מתוך הבאר (תעלה) שהייתה לצד הדרך, בתום לבו נפנה לצד מבנה קטן ועשה שם צרכיו. מיד כאשר ראה אותם בעל הבית הערבי, רץ לעברם בחמת זעם על ש'טימאו' את מקום תפלתם והכה אותם על כך עוד זוב דם.

אך עדיין לא נחה דעתו של הערבי הנ"ל, עד שלקח אותם בעל כורחם אל הַשְׁיִיך של המקום, אשר מיד קנס את שלושת הסוחרים בקנס של חמשה ריאל - סכום גבוה מאד, שכן בריאל אחד היה ניתן להתפרנס למשך חצי שנה - כאשר בסכום

ספר התורה שול עם ישראל להצלה מנגיף הקורונה

ההצלה הדחופה לעם ישראל מנגיף הקורונה!

אות בספר התורה - 18 ש"ח (כמניין ח"י)
שורה בספר התורה - 10 x 18 ש"ח
עמוד בספר התורה - 180 10 ש"ח

מדברי מופת הדור מרן הגאון
רבי עובדיה יוסף זיע"א למען
המוסדות הקדושים:

"מצוה רבה לתרום ולסייע
בידם בעין יפה וברוח נדיבה,
לחזקם ולאמצם, להגביר את
מפעלם, ומה' תשאו ברכה".
"וכל התורמים יתברכו בכל
הברכות שבתורה, ויזכו
לעושר וכבוד ולאורך ימים,
ושנות חיים בטוב ובנעימים
שובע שמחות וכל טוב".

שימו לב!
ניתן לרכוש לפי מילה
פסוק | פרשה - לפי
בחירה אישית!
פסוקי הרפואה בתורה
במחירים מיוחדים

פדיון נפש להצלה
מנגיף הקורונה
ברכישת עמוד בספר
התורה בסך
של 180 x 10 ש"ח
הינך זכאי לעריכת
פדיון נפש להצלה
מנגיף הקורונה
ע"י רבני הישיבה.

פיטום הקטורת
לישועת עם ישראל
ברכישת שורה
בספר התורה
בסך של - 180 ש"ח,
הינך זכאי להזכרת
שמך ושם יקירך
במעמד פיטום הקטורת
להצלה מנגיף הקורונה,
במעמד מניין תלמידי
חכמים

קו הקורונה
*8416 שולחה 0
תפילות | שיחות ודרשות על הקורונה |
חדשות | פיטום הקטורת ברוב עם

מוקד ההרשמה לרכישת חלק בספר התורה

חייגו כעת: 03-506-76-08 | sm3088885@gmail.com

חדש! אתר הבית: <https://kav.meorot.net/> | תוכן מרתק ועשיר - מתעדכן מדי יום ביומו